

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. บทสรุป

จากสถานการณ์ก่อการร้ายระหว่างประเทศที่ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจากอดีตมาจนถึงปัจจุบันนั้น แม้ที่ผ่านมาประเทศไทยอาจมีเป้าหมายสำคัญลำดับต้นๆของผู้ก่อการร้ายระหว่างประเทศก็ตาม แต่ก็มีเชื่อว่าประเทศไทยจะตกเป็นเป้าหมายในการก่อการร้ายมิได้เลย ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าการก่อการร้ายระหว่างประเทศนั้นมีการพัฒนารูปแบบวิธีการตลอดจนเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการก่อการร้ายอยู่เสมอ ยากที่จะคาดการณ์ใดๆได้ จนอาจกล่าวได้ว่ารูปแบบและวิธีการของผู้ก่อการร้ายไม่เคยหยุดนิ่ง หากแต่จะก้าวหน้าไปพร้อมกับความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้วยเหตุนี้เองสร้างความกังวลให้แก่ประชาคมโลกเกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางด้านนิวเคลียร์ที่แม้ว่าโดยหลักแล้วจะเป็นการพัฒนาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในทางสันติและก่อให้เกิดประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติแล้ว ในทางกลับกันก็เป็นที่น่ากังวลว่าองค์ความรู้ดังกล่าวยังสามารถพัฒนาไปในทางที่อาจกระทบต่อสันติภาพและความมั่นคงของประชาคมโลกได้ด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่นการนำเอาเทคโนโลยีด้านนิวเคลียร์มาใช้ผลิตอาวุธนิวเคลียร์ หรืออาจนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการแสดงแสนยานุภาพเพื่อต่อรองกับประเทศมหาอำนาจต่างๆ และมีแนวโน้มที่เป็นไปได้ว่ากลุ่มผู้ก่อการร้ายอาจนำความรู้หรือเทคโนโลยีทางด้านนิวเคลียร์มาใช้ในการก่อการร้ายในอนาคตอีกด้วย

แม้ว่าอาวุธนิวเคลียร์และวัสดุนิวเคลียร์ส่วนใหญ่จะอยู่ในความครอบครองดูแลของรัฐ แต่ทั้งนี้ ก็ไม่อาจประมาทความสามารถของผู้ก่อการร้ายที่อาจแสวงหาอาวุธนิวเคลียร์และวัสดุนิวเคลียร์มาไว้ในความครอบครองเพื่อใช้ในการก่อการร้ายไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ตาม อาทิเช่น จากการขโมย หรือจากซื้อขายในตลาดมืด หรือจากการลักลอบแสวงหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านนิวเคลียร์ เป็นต้น แต่ประเด็นที่น่ากังวลมากที่สุดก็คือ การที่ผู้ก่อการร้ายมุ่งโจมตีหรือทำลายสถานที่ที่มีการจัดเก็บอาวุธนิวเคลียร์หรือวัสดุนิวเคลียร์ หรือสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ต่างๆ ที่มีอยู่ทั่วโลก ดังนั้นหากสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ต่างๆไม่มีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดพออาจส่งผลเสี่ยงต่อการโจมตีจากผู้ก่อการร้าย และจะนำมาซึ่งความเสียหายแก่ชีวิตร่างกาย ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมบริเวณโดยรอบอย่างมหาศาลได้

ดังนั้นแนวทางสำคัญในการป้องกันมิให้อาวุธนิวเคลียร์และวัสดุนิวเคลียร์ต่างๆไปตกอยู่ในความครอบครองของผู้ก่อการร้าย หรือตกเป็นเป้าหมายในการโจมตีและทำลายได้นั้น ประการสำคัญก็คือ ประชาคมโลกควรตระหนักถึงภัยดังกล่าว ร่วมสร้างมาตรการในการป้องกัน และคุ้มครองอาวุธนิวเคลียร์และวัสดุนิวเคลียร์อย่างมีประสิทธิภาพ และรัดกุมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือยิ่งไปกว่านั้นหากประเทศที่มีศักยภาพในการผลิตอาวุธนิวเคลียร์มีจิตสำนึกเห็นถึงภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากอาวุธนิวเคลียร์เป็นประเด็นสำคัญว่าแสดงแสนยานุภาพของตนแข่งขันกันผลิตอาวุธนิวเคลียร์ก็สามารถที่จะลดความเสี่ยงจากภัยการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ลงได้อย่างมาก เนื่องจากภัยจากการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์มิใช่เป็นเพียงปัญหาระดับประเทศของรัฐใดรัฐหนึ่งแต่ถือเป็นปัญหาระดับโลก ซึ่งไม่อาจป้องกันและปราบปรามได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยประเทศใดประเทศหนึ่งแต่เพียงประเทศเดียว ดังนั้นแล้วนานาประเทศควรให้ความสำคัญและเร่งประสานความร่วมมือกันในการป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ขึ้นไม่ว่าจะด้วยสถานการณ์ใดและไม่ว่าจะเกิดขึ้น ณ ที่แห่งใดบนโลกใบนี้ก็ตาม

ด้วยเหตุนี้เองอนุสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ฉบับนี้จึงจำเป็นต้องมีขึ้น หลังจากที่หลายประเทศยังคงมีการสะสมวัสดุนิวเคลียร์และวัสดุนิวเคลียร์ทั้งที่มีอย่างเปิดเผยเป็นทางการ และที่คาดว่าอาจจะมิใช่ว่าไม่เป็นทางการ ประกอบกับภัยคุกคามจากการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้นประชาคมโลกจึงมีความพยายามที่จะสร้างกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ขึ้น เพิ่มเติมจากการก่อการร้ายในรูปแบบที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อเป็นการป้องกัน สกัดกั้น และปราบปรามการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์ก่อนที่จะเกิดขึ้นจริงในอนาคต

แม้ว่าอนุสัญญาฉบับนี้จะมีได้กำหนดข้อห้ามใหม่ๆเกี่ยวกับการใช้อาวุธนิวเคลียร์ของรัฐสมาชิกก็ตาม และบทบัญญัติในอนุสัญญายังคงมีปัญหาในทางปฏิบัติบางประการ อาทิ ปัญหาจากการที่ผู้ร่างอนุสัญญาฉบับนี้หลีกเลี่ยงไม่กำหนดคำนิยามของการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ไว้ในอนุสัญญา จะมีก็แต่เพียงการกำหนดการกระทำอันเป็นความผิดตามอนุสัญญาเอาไว้ในมาตรา 2 เท่านั้น ทั้งนี้ก็สืบเนื่องมาจากความไม่ชัดเจนของการนิยามความหมายของการก่อการร้ายที่ยังคงเป็นประเด็นถกเถียงในเวทีระดับระหว่างประเทศอันส่งผลให้คำนิยามของการก่อการร้ายยังคงมีความคลุมเครือต่อไป นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการตีความและขอบเขตของการกระทำความผิดตามอนุสัญญา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการตีความขอบเขตของการมีไว้ในครอบครองวัสดุกัมมันตรังสีหรืออุปกรณ์ฯ หรือการผลิตวัสดุกัมมันตรังสี ว่าการมีไว้ในครอบครองหรือผลิตในลักษณะใดหรือระดับใดจึงจะถือได้ว่ามีเจตนามีไว้ในครอบครองหรือผลิตเพื่อกระทำ

การก่อการร้าย และปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับอัตราส่วนโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐภาคี ตลอดจนปัญหาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่แต่ละประเทศย่อมมีการกำหนดข้อยกเว้นที่แตกต่างกัน รวมไปถึงปัญหาในการบังคับใช้อนุสัญญาของรัฐที่มีอาชุนิวเคลียร์หรือวัสดุนิวเคลียร์ไว้ในครอบครองรวมทั้งรัฐอื่นที่มีได้เป็นภาคีในอนุสัญญาฉบับนี้ ซึ่งในการนี้ก็อาจมีการแก้ไขปรับปรุงช่องว่างของอนุสัญญาดังกล่าวเพิ่มเติมได้ในอนาคต

แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันอนุสัญญาฉบับนี้ ก็ถือได้ว่าเป็นอนุสัญญาที่มีความสำคัญฉบับหนึ่งในทางระหว่างประเทศ ซึ่งมีการวางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์เอาไว้โดยตรง อันมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนากฎหมายระหว่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดหลักกฎหมายใหม่ๆเกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ และอันตรายอันเกิดจากการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ การสร้างมาตรการป้องกันการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการสร้างกลไกทางกฎหมายขึ้นเพื่อช่วยประสานงานเกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ในทุกขั้นตอนระหว่างประเทศสมาชิก อันเป็นการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศตามเจตนารมณ์ของกฎบัตรสหประชาชาติ โดยอนุสัญญาฉบับนี้ถือได้ว่าเป็นเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศที่ต่อต้านและปราบปรามกิจกรรมของผู้ก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ ซึ่งได้ออกแบบมาโดยเฉพาะ กล่าวคือร่างออกมาเพื่อป้องกันการกระทำที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต หรือที่เรียกว่า “เครื่องมือบังคับก่อน” (pre-emptive instrument) ทั้งนี้เพื่อใช้ในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายที่มีลักษณะเฉพาะเช่นนี้เป็นการโดยตรง ซึ่งถือได้ว่าเป็นลักษณะพิเศษของอนุสัญญาฉบับนี้ ที่ทำให้แตกต่างจากอนุสัญญาปราบปรามการก่อการร้ายในกรอบของสหประชาชาติฉบับอื่นๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอนุสัญญาที่ร่างขึ้นจากเหตุการณ์ก่อการร้ายที่เกิดขึ้นแล้วในช่วงเวลานั้นๆ

นอกจากนี้อนุสัญญาฉบับนี้ยังมีลักษณะพิเศษแตกต่างกับอนุสัญญาก่อการร้ายฉบับอื่นๆ อีก สืบเนื่องมาจากความร้ายแรงของนิวเคลียร์ที่มีอำนาจในการทำลายล้างที่สูงมาก อาจก่อให้เกิดความเสียหายเป็นวงกว้างทั้งต่อมนุษย์ ทรัพย์สิน รวมไปถึงสิ่งแวดล้อม ดังนั้นในอนุสัญญาฉบับนี้จึงมีการกำหนดฐานความผิดไว้เพียงแต่ผู้ก่อการร้ายมีไว้ในครอบครอง หรือ ผลิตวัสดุนิวเคลียร์โดยมีเจตนาเพื่อก่อให้เกิดการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือเพียงแต่มีเหตุการณ์ปรากฏว่าได้มีการคุกคามโดยการข่มขู่ว่าจะใช้วัสดุกัมมันตรังสีในการก่อการร้าย หรือข่มขู่ว่าจะทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ ก็ถือได้ว่าเป็นการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ตามอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว ไม่

จำเป็นต้องขอให้ผู้ก่อการร้ายนำเอาวัสดุนิวเคลียร์ หรือสารตั้งต้นไปผลิตเป็นอาวุธนิวเคลียร์ก่อน เพื่อที่จะนำมาใช้ในการก่อการร้ายโดยตรงแต่อย่างใด เนื่องด้วยเหตุผลที่ว่า หากขอให้ถึงขั้นที่ผู้ก่อการร้ายใช้อาวุธนิวเคลียร์ซึ่งมีอนุภาพทำลายล้างสูงที่มากกว่าอาวุธประเภทอื่นๆ แม้กระทั่งระเบิด ก็ย่อมเป็นการยากที่จะทำการเยียวยาความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดอันถือเป็นวางหลักกฎหมายยับยั้งตัดตอนมิให้เกิดการลงมือกระทำความผิดเอาไว้ด้วย นั่นคือเพียงแต่มีการดำเนินการดังต่อไปนี้ก็ถือได้ว่าเป็นการกระทำความผิดตามอนุสัญญาแล้ว

1. มีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือ
2. มีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรือ อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือ
3. ใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสีโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือโดยมีเจตนาบังคับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำใดๆ หรือ
4. กระทำการภายใต้สถานการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการคุกคาม โดยการข่มขู่ว่าจะใช้วัสดุนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี รวมทั้งการข่มขู่จะใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสีโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย หรือ การแสดงความต้องการที่จะมีวัสดุนิวเคลียร์โดยการคุกคามว่าจะใช้กำลัง
5. พยายามกระทำความผิดตามข้อ 1-4 ข้างต้น
6. เข้าร่วมในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดตามอนุสัญญา
7. จัดการหรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามอนุสัญญา
8. กระทำการที่มีส่วนช่วยเหลือในการกระทำความผิด ไม่ว่าในทางใดในการกระทำความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมตามอนุสัญญา โดยกลุ่มบุคคลซึ่งกระทำการโดยมีความมุ่งประสงค์ร่วมกัน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมเช่นนั้น ต้องเป็นไปโดยเจตนา หรือเป็นการกระทำโดย

จุดมุ่งหมายที่จะขยายการกระทำคามผิดทางอาญา หรือความมุ่งประสงค์ทางอาญาของกลุ่ม หรือการกระทำโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มที่จะกระทำคามผิด หรือการกระทำที่เกี่ยวข้อง

สำหรับประเทศไทยเองแม้จะเป็นประเทศที่มีได้มีอาวุธนิวเคลียร์ไว้มีไว้ในครอบครอง แต่ก็มีเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์หรือเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัยไว้ใช้งานด้วย โดยมีชื่ออย่างเป็นทางการว่า “เครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย-1” หรือ “ปปว-1” โดยเริ่มเดินเครื่องตั้งแต่ วันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2505 โดยได้มีการเปลี่ยนแปลงแกนเครื่องปฏิกรณ์ฯ ใหม่ เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2520 จึงได้รับการตั้งชื่อใหม่ว่า “เครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย-1 ปรับปรุงครั้งที่ 1” หรือ “ปปว- 1/1” ซึ่งเป็นเครื่องปฏิกรณ์ฯ ขนาด 2 เมกะวัตต์ ตั้งอยู่ที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ถนนวิภาวดีรังสิต ซึ่งประเทศไทยได้นำพลังงานนิวเคลียร์ที่ได้มาจากเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูเพื่อใช้ประโยชน์ในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการผลิตสารไอโซโทปรังสี เพื่อใช้ในการแพทย์ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การนำพลังงานนิวเคลียร์มาใช้ในการถนอมอาหาร การนำพลังงานนิวเคลียร์มาใช้ในการศึกษาทางโบราณคดี ตลอดจนจนถึงการศึกษาวิจัยในด้านอื่น ๆ อีกมากมาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในอนาคต ประเทศไทยเองก็ได้มีการวางแผนไว้ว่าจะสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ 4,000 เมกะวัตต์ ในปี ค.ศ. 2020 ด้วย ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ที่ดีพอ จึงสมควรอย่างยิ่งที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฉบับนี้ เพื่อเป็นการสร้างมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เพราะแม้ประเทศไทยเองอาจมิใช่เป้าหมายหลักในการก่อการร้ายระหว่างประเทศและที่ผ่านมายังไม่เคยดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดก่อการร้ายระหว่างประเทศก็ตาม แต่เพื่อความปลอดภัยของประเทศไทยเองจึงควรตระหนักถึงภัยที่อาจจะเกิดขึ้นดังกล่าว

ซึ่งตามที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกับฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ มาแล้วในบทที่ 4 ก็จะได้เห็นว่ายังไม่ครอบคลุมการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ได้ทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี การมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายรังสี อุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดการระเบิดหรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม เนื่องจากกฎหมายภายในของประเทศไทยที่มีอยู่ในส่วนของประมวลกฎหมายอาญานั้น มิได้มีการกำหนดให้การกระทำการมีไว้ในครอบครองฯ ดังกล่าวเป็นความผิดแต่อย่างใด ทำให้ไม่สามารถใช้ประมวลกฎหมายอาญาปรับบทลงโทษการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ในส่วนนี้ได้ นอกจากนี้แล้วบทระวางโทษสำหรับความผิดฐานก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบันยังเป็นการบัญญัติโทษรวมกันไว้ มิได้มีการกำหนดแยกให้เหมาะสมกับความร้ายแรงของ

การกระทำความผิดก่อการร้ายในแต่ละลักษณะอีกด้วย ส่วนพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 นั้นเนื่องจากมีวัตถุประสงค์หลักในการกำกับดูแลการใช้พลังงานปรมาณูหรือพลังงานนิวเคลียร์ไปในทางที่สันติเท่านั้นมิได้มุ่งที่จะคุ้มครองป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์แต่อย่างใด ดังนั้นแล้วบทบัญญัติในพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติฯ จึงยังไม่สามารถรองรับการกระทำความผิดที่มีลักษณะเป็นการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ตามอนุสัญญาฯได้เช่นกัน

2. ข้อเสนอแนะ

เมื่อภัยคุกคามจากการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์นั้นเป็นภัยร้ายแรงที่ต่างจากการณ์กันว่ามีแนวโน้มที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต แนวทางสำคัญในการป้องกันมิให้อาวุธนิวเคลียร์และวัสดุนิวเคลียร์ต่างๆไปตกอยู่ในความมีไว้ในครอบครองของผู้ก่อการร้าย หรือตกเป็นเป้าหมายในการโจมตีและทำลายได้นั้น ประการสำคัญก็คือ ประชาคมโลกควรตระหนักถึงภัยดังกล่าว ร่วมสร้างมาตรการในการป้องกันและคุ้มครองอาวุธนิวเคลียร์และวัสดุนิวเคลียร์อย่างมีประสิทธิภาพ และรัดกุมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะประเด็นที่น่ากังวลมากที่สุดในการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ก็คือ การที่ผู้ก่อการร้ายมุ่งโจมตีหรือทำลายสถานที่ ที่มีการจัดเก็บอาวุธนิวเคลียร์หรือวัสดุนิวเคลียร์ หรือสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ต่างๆที่มีอยู่ทั่วโลก ดังนั้นหากสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ต่างๆไม่มีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดพออาจเสี่ยงต่อการโจมตีจากผู้ก่อการร้าย และจะนำมาซึ่งความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมบริเวณโดยรอบอย่างมหาศาลได้ นอกจากนี้แล้วภัยจากการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์มิใช่เป็นเพียงปัญหาระดับประเทศของรัฐใดรัฐหนึ่งแต่ถือเป็นปัญหาระดับโลก ซึ่งไม่อาจป้องกันและปราบปรามได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยประเทศใดประเทศหนึ่งแต่เพียงประเทศเดียว ดังนั้นแล้วนานาประเทศควรให้ความสำคัญและเร่งประสานความร่วมมือกันในการป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฉบับนี้ ซึ่งแม้ว่าจะมิได้กำหนดข้อห้ามใหม่ๆเกี่ยวกับการใช้อาวุธนิวเคลียร์ของรัฐสมาชิก และบทบัญญัติในอนุสัญญาฯยังคงมีปัญหาในทางปฏิบัติบางประการ แต่ทั้งนี้ก็อาจมีการแก้ไขปรับปรุงช่องว่างของอนุสัญญาฯดังกล่าวเพิ่มเติมต่อไปได้ในอนาคต ซึ่งในปัจจุบันอนุสัญญาฉบับนี้ ก็ถือได้ว่าเป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศ ที่มีการวางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์เอาไว้โดยตรง

สำหรับประเทศไทยนั้น การที่ประเทศไทยควรจะเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฉบับนี้หรือไม่ จำเป็นต้องพิจารณาความพร้อมในหลายๆด้าน ตลอดจนผลประโยชน์ที่ประเทศ

ไทยพึงจะได้รับจากการเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฉบับนี้ประกอบด้วย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาแล้วก็จะพบว่า แม้การเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาของประเทศไทยนั้น อาจมีข้อเสียในแง่ที่ว่าประเทศไทยจำเป็นต้องขยายเขตอำนาจทางอาญาเหนือการกระทำความผิดตามอนุสัญญาเพิ่มขึ้นจากเดิม รวมทั้งจะต้องมีความรับผิดชอบในทางระหว่างประเทศระหว่างรัฐภาคีเพิ่มขึ้นด้วยก็ตาม แต่ทั้งนี้ ข้อดีหรือผลประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ หากประเทศไทยดำเนินการให้สัตยาบันเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญา ก็มีมากกว่าข้อเสียดังกล่าวหลายประการดังต่อไปนี้คือ

ประการแรก เป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยให้ความร่วมมือและส่งเสริมให้มีการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์อย่างจริงจัง อันจะทำให้ประเทศไทยได้รับความไว้วางใจและได้รับการยอมรับจากประชาคมระหว่างประเทศในเรื่องนี้มากยิ่งขึ้น

ประการที่สอง เพื่อเป็นการสร้างหลักประกันด้านความมั่นคงร่วมกับนานาประเทศในการผนึกกำลังต่อต้านและปราบปรามการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ เพื่อความสงบสุขและปลอดภัยของประเทศไทยรวมทั้งประชาคมโลก

ประการที่สาม เพื่อสร้างความชัดเจนให้กับกฎหมายภายในของประเทศไทย เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ตามอนุสัญญา ซึ่งมีลักษณะเป็นกฎหมายเฉพาะที่ควรมีการบัญญัติฐานความผิดและกำหนดบทลงโทษที่ชัดเจน แยกต่างหากจากการกระทำความผิดทั่วไป อันจะเป็นการลดปัญหาและช่องว่างในการตีความ ในกระบวนการพิจารณาเพื่อดำเนินคดีแก่ผู้กระทำการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ หากมีการกระทำความผิดดังกล่าวเกิดขึ้นในเขตอำนาจศาลไทยในอนาคต

ประการที่สี่ เพื่อให้ศาลไทยมีเขตอำนาจเหนือการกระทำความผิดก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ และสามารถดำเนินคดีและลงโทษผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาได้ โดยศาลภายในของประเทศไทยเอง กล่าวคือ เป็นไปตามหลัก "ไม่มีความผิด ไม่มีโทษ โดยไม่มีกฎหมาย (*nullum crimen nulla poena sine lege*)" หรือ no crime no punishment without law กล่าวคือ เป็นไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 วรรคแรก ซึ่งบัญญัติว่า "บุคคลจักต้องรับโทษทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติให้เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย" ด้วยเหตุนี้เอง เพื่อให้ศาลภายในของประเทศไทยมีเขตอำนาจในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด ก็จะต้องมีการกำหนดให้การก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายภายในของประเทศไทยด้วย

เมื่อพิจารณาแล้วก็จะพบว่าข้อดีในการเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ นั้นมีมากกว่าข้อเสียหลายประการ ประเทศไทยจึงควรเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ และเร่งทำการปรับปรุงกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ และกำหนดบทลงโทษทางอาญาอย่างเหมาะสมกับการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ เพื่อให้ประเทศไทยมีเขตอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีตามอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ได้ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปราบปรามการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต อันเป็นการสร้างแนวทางในการกำหนดความชัดเจนและลดช่องว่างของกฎหมายที่อาจเกิดขึ้น เนื่องจากกฎหมายของประเทศไทยในปัจจุบันยังไม่มีกำหนดให้การกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ฉบับนี้เป็นความผิดโดยเฉพาะตามกฎหมายไทย ซึ่งเมื่อมีการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ เหล่านี้เกิดขึ้น จึงทำให้ต้องปรับลงโทษตามฐานความผิดอาญาทั่วไปเท่าที่มีอยู่ หรือตามความผิดฐานก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา ดังนั้นเมื่อการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ เป็นการกระทำความผิดที่มีลักษณะเฉพาะ แนวทางสำหรับแก้ไขปรับปรุงกฎหมายภายในของประเทศไทยให้สามารถรองรับการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ จึงสามารถแยกออกเป็นสองแนวทางดังต่อไปนี้คือ

ประการแรก หากจะดำเนินการแก้ไขกฎหมายโดยการแก้ไขเพิ่มเติมการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ นี้ในประมวลกฎหมายอาญา ก็ควรมีการกำหนดเพิ่มเติมให้การกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ เป็นความผิดเฉพาะแยกต่างหากจากความผิดฐานก่อการร้ายทั่วไปตามประมวลกฎหมายอาญา รวมทั้งกำหนดแยกบทลงโทษตามความร้ายแรงของการกระทำความผิดด้วย เช่น ในส่วนการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและร่างกายอย่างร้ายแรง และอาจส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมมากกว่าการก่อการร้ายอื่นๆ ทั่วไป ดังนั้นแล้วบทลงโทษควรมีอัตราที่สูงกว่าความผิดที่บัญญัติไว้ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 135/1 เช่นอาจมีการกำหนดโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือปรับในอัตราที่สูง ยิ่งไปกว่านั้นการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์เป็นความผิดที่อาจกระทบต่อกรรมสิทธิ์และทรัพย์สิน รวมไปถึงเสรีภาพและอนามัยด้วย ดังนั้นควรมีการกำหนดโทษในอัตราที่สูงเช่นเดียวกับความผิดที่กระทำต่อทรัพย์สินในกรณีพิเศษและเป็นเหตุจูงใจตามประมวลกฎหมายอาญา หรือในอัตราเดียวกับความผิดที่กระทำต่อเสรีภาพตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 309 เป็นต้น หรือ

ประการที่สอง หากเห็นควรที่จะเพิ่มเติมการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ เอาไว้ในพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติอันถือเป็นกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับนิวเคลียร์มากกว่าประมวลกฎหมายอาญา โดยการเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ในการป้องกันก่อกองการร้ายด้วยนิวเคลียร์เอาไว้ด้วย ก็จะส่งผลดีในแง่ของการรวบรวมการกระทำความผิดดังกล่าวไว้ในกฎหมาย

เฉพาะทางด้านนิวเคลียร์ฉบับเดียวไม่กระจัดกระจายอยู่ตามกฎหมายอื่นๆ ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า การก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ตามอนุสัญญาฉบับนี้เป็นความผิดที่มีลักษณะเฉพาะ อีกทั้งประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบัน เป็นบทบัญญัติที่เป็นบทลงโทษต่อการกระทำความผิดที่มีลักษณะเป็น เรื่องของศีลธรรมโดยทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ แต่ลักษณะของการกระทำความผิดตามอนุสัญญานี้บาง ลักษณะกำหนดขึ้นให้เป็นความผิดในทางเทคนิครวมอยู่ด้วย ดังนั้นหากมีการขยายขอบเขต เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ไปในทางที่ป้องกันและปราบปรามการกระทำการก่อการร้ายด้วย นิวเคลียร์ด้วย ไม่จำเป็นต้องกำกับดูแลเฉพาะการใช้พลังงานนิวเคลียร์ไปในทางที่สันติเท่านั้น ก็จะมี ความครอบคลุมและมีเหมาะสมมากยิ่งขึ้น